

γιατί δὲν τρώγει, κύριε, ὀλίγον σιμιγδάλι...
 Ἄληθεια σεῖς περὶ στρατοῦ ἐν γένει τί φρονεῖτε;
 Κ.—Φρονῶ πῶς εἶν' ἐξαιρετός, διότι ἐξασκεῖται...
 Φ.—Ἄλλ' ὅμως δὲν πληρόνεται...
 Κ.— Ἀὐτὸ δὲν ἀληθεύει,
 διότι νηστικὸ ποτὲ ἀρκοῦδι δὲν χορεύει.
 Φ.—Καὶ ὅμως δὲν πληρόνεται χάριν φιλοπατρίας.
 Κ.—Ἐ, τότε δώστε του ἑσεῖς τινὰς δεκαμερίας.

Φ.—Καὶ πῶς λοιπόν; ἡ Τράπεζα δὲν σκέπτεται νὰ δώσῃ;
 Κ.—Σκέπτεται μὲν, δὲν δίδει δέ...
 Φ.— Καὶ θὰ τὸ κατορθώσῃ.
 Κ.—Νομίζω...
 Φ.— Τί νομίζετε;
 Κ.— Βρὲ Φασουλῆ, μ' ἐμπαίζεις...
 λάβε λοιπὸν δεῖο μετοχαῖς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς!

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ—ΠΟΙΚΙΛΑ ΠΑΝΟΡΑΜΑΤΑ

Α'

Θέατρον τῶν Ὀλυμπίων.—Ἰταλοὶ μακαρονάδες,
 μίο Ντιό, Τροβατόρε καὶ ἀντίο Δεονόρα,
 σκοτωμοί, δολοφονίαις, φοβεροὶ φλαροπαπάδες,
 καὶ μὲ ντόμινους μπαμπίσκουσ, μ' ἄχ καὶ βᾶχ περνᾷ ὥρα.

Τί βαρύτενοι, τενόροι καὶ ἀφράταις πριμαδόνας!
 διατρέχει τοὺς πενήντα καὶ ἡ μᾶλλον νεωτέρα,
 καὶ τὸ θέατρον κουνιέται σὰν ἀρχίζουσι ἡ γοργόνας
 μὲ τῆς ἄγριας φωναῖς των νὰ μᾶς κλαῖνε τὸν πατέρα.

Τί ὠραῖα!... ὄλοι κλαῖνε τὸ κεφάλι των ἐκεῖ!
 μὲ λυγμὸν ψυχῆς σκουπίζουσι τῶν δακρῶν τοὺς χεῖμαρ-
 ἄλλ' ἐνῶ σ' ἀναπτερόνει τόση θεία μουσική, [ρους,
 ἀκοῦς ἔξαφνα μακρόθεν καὶ τῆς Πλάκας τοὺς γαϊδάρους.

Ἐπιφαίνεται κί' ἡ φάτσα τοῦ πεινῶντος θεατρῶνῃ,
 ὅστιν σκηνὴν τῆς καρακάξαις τὸ κοινὸν ἀνακαλεῖ,
 καὶ τὸ γλέντι τέλος πάντων εἰς τὴ μιάμιση τελειώνει,
 ἐνῶ κλαῖνε τὰ λεπτά των ἀφιλόμουσοι πολλοί.

Β'

Ἄντρον Νυμφῶν.—Ἀνάστασις καὶ χαλασμός Κυρίου,
 καὶ φόβος καὶ κατάνυξις τοῦ ἀκροατηρίου.
 Ἡ Γ ε ν ο β έ φ α μαρτυρεῖ μὲ τὰ μαλλιά λυμένα,
 κινεῖται, δαιμονίζεται, ἀφρίζει ὀλοένα!
 ὁ Γ ο δ ε φ ρ ε ἰ δ ο ς μὲ γροθιά κατὰ μούτρα τῆς δίνει,
 πέφτει ἀμέσως μπρούμητα ἡ δυστυχῆς ἐκεῖνη,
 ἐνῶ ἱππότης ἕτερος προσέρχεται ἐν τάχει,
 καὶ πέντε τῆς φιλοδωρεῖ κλωτσιαῖς εἰς τὸ στομάχι.

Ἐν τούτοις τὰς ὑφίσταται μὲ τόσην καρτερίαν...
 αὐτὰ συνήθεις φαίνονται θωπεῖαι ὅστιν κυρίαν.
 Ἀφίνει κάθε κύριον ἱππότην νὰ τὴν δέρῃ,
 τὸν ἕνα ὅτ' ἐπὶ στομάχι τῆς κλωτσιαῖς νὰ καταφέρῃ,
 τὸν ἄλλον ἀπὸ τὰ μαλλιά σὰν σκύλα νὰ τὴν σύρῃ,
 διὰ νὰ φάγῃ αὔριον ὀλίγον ψωμοτύρι.
 Καὶ ὁ κυρίαρχος λαὸς τὴν μάρτυρα κυττάζει,
 χωρὶς νὰ βήχῃ ποῦ καὶ ποῦ, χωρὶς μιλιὰ νὰ βγάξῃ.

Ἐδῶ δὲν ἐπιτρέπεται καθόλου νὰ μιλήσῃς,
 οὔτε τὰς κρίσεις σου νὰ πῆς ἢ νὰ χειροκροτήσῃς,
 ἀλλέως ὅλον τοῦ λαοῦ σηκώνεται τὸ κύμα,
 καὶ μὲ γιακάδες καὶ γροθιαῖς σὲ διώχνει παραχρῆμα.
 Ἐδῶ ὀφείλεις ἡσυχος ὅτ' ἐπὶ πάγκο νὰ καθίσῃς,
 καὶ ἀφωνος τῆς μάρτυρος νὰ βλέπῃς τὰς κινήσεις,

διότι λέξιν ἂν εἰπῆς κί' ἐδῶ κί' ἐκεῖ ἂν στρέψῃς,
 τοῦ φρικαλέου δράματος τὸ νῆμα καταστρέφεις.

Ἀκοῦς νὰ τρίζουσι κάποτε τῶν δένδρων τὰ κλωνάρια,
 καὶ βλέπεις ἀπὸ ἄνω σου νὰ κρέμονται ποδάκια,
 καὶ σὲ τρομάρα βρῖσκεσαι κάθε στιγμή μεγάλη
 μήπως κανένα θεατὴν δεχθῆς εἰς τὸ κεφάλι.
 Τὸ θέαμα εἰς τὰς ὀκτὼ ἀρχίζει τὸ ἑσπέρας,
 καὶ περὶ τὰ χαράγματα τελειώνει τῆς ἡμέρας,
 πέφτουσι καὶ λιανοτούφεκα μὲ μ π α λ α ρ μ ᾱ κομμάτια,
 καὶ ὁ λαὸς ἀναχωρεῖ μὲ φουσκωμένα μάτια.

Γ'

Παράδεισος.—Ἐδῶ ψυχὴ δὲν φαίνεται καμμία,
 ἐδῶ κανένας θόρυβος, τὰ πάντα ἔρημία.
 Ἡ Γερμανίδες ἢ ξανθαῖς, ἀκίνηταις κολώναις,
 μὲ τὰ γλυκά των ὄργανα διασκεδάζουσι μόναις,
 καὶ ἐν μέσῳ τῆς ἡδονῆς καὶ θεᾶς τερπνοτάτης
 προστάζει κάποτε ν ε ρ ὀ ῥωμαντικὸς πελάτης.

Τοῦ Ποσειδῶνος θέατρον.—Μένει νεκρὸν καὶ μόνον
 χάριν πολλῶν ἐπισκευῶν πρὸς τέρψιν τῶν θαμῶνων,
 διότι κί' ὁ Δαμασκηνὸς μετὰ πολλῆς φροντίδος
 ζητεῖ τὴν ἀποξήρανσιν νὰ εὔρῃ τῆς σταφίδος.

Πλατεῖα Ὀμοιοῦ.—Τί πρίμαις! τί τενόροι!
 τί ὁμορφα κομμάτια καὶ τί σουλατσαδόροι!
 Πηγαίνει τόσος κόσμος τὸ θέαμα νὰ ἴδῃ,
 καὶ σπρώχνεται καὶ σπρώχνεται καὶ γίνεται μουσικί,
 καὶ ὅσοι δὲν καθίζουσι δι' ἔλλειψιν χρημάτων
 ὀρθοὶ ἀπολαμβάνουσι τῶν πέριξ θεαμάτων.

Φωνάζουσι τὰ γ κ α ρ σ ὀ ν ἰ α, φωνάζουσι καὶ ἡ πρίμαις,
 ἀκοῦς μεγάλας γνώμας καὶ τῶν Χαντείων λ ἰ μ α ἰ ς,
 γυρίζουσι καὶ καμπόσοι λιμώττοντες δασκάλοι
 μ' ἕνα ἕψηλὸ καπέλο καὶ μὲ χειμῶνος σάλι,
 ἀλλὰ καὶ ῥιζαρίζουσι πλανῶνται μερικοί,
 καὶ ἄλλοι φουκαράδες περιπατητικοί.

Ἀπάνω κάτω τρέχουσι μὲ δίσκουσ τὰ γ κ α ρ σ ὀ ν ἰ α,
 καὶ πέφτουσι κάπου κάπου καὶ μερικά κανόνια,
 τοῦτέστι μ' ἄλλους λόγους μὲς ὅτ' ἐπὶ πολὺ ἀσκέρι,
 μέσα ὅτ' ἐπὶ καφενείων τὸ τόσο νταραβέρι,
 μὲς ὅτ' ἐπὶ φωναῖς, ὅτ' ἐπὶ πιάνο, ὅτ' ἐπὶ κρότους, ὅτ' ἐπὶ κου-
 βέντα,
 ξεχάνουσι νὰ πληρώσουσι πολλοὶ τὰ τ ρ α τ α μ ἔ ν τ α.

Ε'.

Γεράνιον.—Σαντούρια γλυκά και άμανέδες, παμπάλαια κουρκέτα, λουκούμια, κουραμπιέδες. Έδω θά 'δῆς κυρίας πολλές με τὰ μωρά των, με τὰσπρα των φακιόλια και με τὰ τσόκαρά των ἀφήκαν πρό ὀλίγου 'στη μέση τὴν μπουγάδα, και ἦλθαν ν' ἀπολαύσουν καμμίαν **πατινάδα**.

Και γίνεται μεγάλο κακό και φασαρία, και τέλος πέρνουν ἕνα κουρκέτο εἰς τὰ τρία. Ἄλλ' ἔξαφνα καμπόσοι γενναῖοι Γερανιώταις τσακόνονται με ἄλλους ἀντάμηδες Ψυριώταις, και βγαίνουν τὰ μαχαίρια κι' ἀστράφτουν τὰ κουμπούρια, και φεύγουν οἱ θαμῶνες και παύουν τὰ σαντούρια.

ΣΤ'.

Φάληρον.—Θάλασσα, δροσιά, γυμνάσματα παντοῖα Φραντζέζικα, Ἑγγλέζικα και ἄριστοκρατία. Σαπλόνεσαι 'στην ἀμμουδιά ἀνέτως και ἡσύχως, κι' ὕπνον σοῦ φέρει ἑλαφρὸν τοῦ κύματος ὁ ἦχος, ἐνῶ μακρὰν περιπατεῖ ἀργά κι' ὑπερηφάνως ὁ Φιλοπόιμην ὁ μακρὸς με τὸ βαρὺ του κράνος.

Έδω Φραντζέζαις πετακταῖς με ὠμορφιά και νειάτα και κωμωδίας τρίπρακταις με Γαλλικὴ **παρλάτα**. Γελοῦν καμπόσοι ἔξαφνα, ποῦ Γαλλικὰ γνωρίζουν, κι' ἀμέσως γέλοια δυνατὰ και οἱ λοιποὶ ἀρχίζουν,

χωρὶς κανέναν ἀπ' αὐτοὺς νὰ νοιώθῃ τί συμβαίνει, ἐν τούτοις φεύγουν ὅλοι των κατευχαριστημένοι.

Ζ'.

Βουλή.—Ἐκεῖνοι ποῦφυγαν μ' ὄψεις ὠχρὰς κι' ἀγρίας ἀπὸ τὸ **Ἄντρον τῶν Νυμφῶν** με τὰστρον τῆς ἡμέρας, εἰσέρχονται εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ φιλοπατρίας ν' ἀκούσουν ὡς ἐκ περισσοῦ τοῦ ἔθνους τοὺς πατέρας.

Ἐπὶ τῶν ἐξελέγξεων συζήτησις μεγάλη, σεληνιασμοί, παραφοραί, μαλλώματα, βρισίδια, ἀπὸ τὸ θεωρεῖόν της και ἡ Ῥοζοῦ προβάλλει, και πάντα, καθὼς ξέρετε, τὰ ἴδια και τὰ ἴδια.

Φωνάζ' ἡ κάτω ἡ Βουλὴ, φωνάζει κι' ἡ ἀπάνω, και ὅσοι 'στοῦ Πρωθυπουργοῦ ἀνήκουν τὴν μερίδα ζητοῦν νὰ διώξουν και καλὰ τὸν δόλιο Καραπάνο, κι' αὐτὸς ἐπιμαρτύρεται Θεὸν τε και πατρίδα.

Τὸ θέαμα εἰς τὰς ἐπιτὰ ἀρχίζει τῆς πρωίας και περατοῦται με βοὴν κατὰ τὸ μεσημέρι, ἀλλ' ὅμως παύει κάποτε και πρὶν τῆς μεσημβρίας ἐὰν κανέναν ἐνστασιν προώρου πείνας φέρῃ.

===o===

Ἄγγελις νεωτάτων
Κρητικῶν Διηγημάτων.

Δαμβέργης ὁ ἀγαπητὸς αὐτὸ τὸ **καλοκαίρι** ὀλίγα διηγήματα εἰς τὸ κοινὸν προσφέρει, πρωτότυπα, εὐχάριστα με τόσην νοστιμάδα, κι' ἐλπίζομεν ν' ἀναγνωσθοῦν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Λοιπὸν 'στὰς ἀγγελίας του γραφήτε ὅσοι ὅσοι... μονάχα μιὰ ψωροδραχμὴ καθένας θὰ πληρώσῃ.

Ἐστὸν Ἄ π ὀ λ λ ω ν α ἐκεῖ
ἔσπερις θεατρικὴ.

Ἀπόψε 'στὸν Ἄ π ὀ λ λ ω ν α, εἰς τὰς ἐννιά τὸ βράδυ, ἀρχίζει και ὁ θίασος ὁ τοῦ Ἀλεξιάδη, θὰ κάμῃ δὲ τὸν προσφιλῆ εἰς ὄλους **ΑΧΘΟΦΟΡΟΝ**... Τιμὴ θεάτρου... μιὰ δραχμὴ με καθίσμα και φόρον.

Ἀρχίζει δὲ τὴν αὔριον Κυριακὴν συνάμα εἰς τὰ Ὀ λ ὕ μ π ι α ἐκεῖ μ' ἕνα σπουδαῖον δράμα κι' ὁ θίασος τῶν ἀδελφῶν κυρίων Ταβουλάρη, και ἀπὸ τώρα καθίσμα καθένας σας ἄς πάρῃ.

===o===

Μερικαὶ συστάσεις
γιὰ διασκεδάσεις.

Ὅποιος θέλει, κύριοί μου, τὴν πρωτεύουσαν ν' ἀφήσῃ, ὅποιος ξέρει μέσ' τῆς ὥρας τῶν κανυμάτων νὰ γλεντᾷ, 'στὸ ἀθάνατο Μαρούσι 'λίγαις μέραις νὰ καθίσῃ, 'στὸ λαμπρὸν Ξενοδοχεῖον τοῦ **Κ ω σ τ ῆ Χ α ἱ μ α ν τ ᾶ**. Περιποίησης μεγάλη, θαυμαστὴ καθαριότης, νοικοκύρης ὅπως πρέπει και κρασί δετινάς πρώτης μ' ἄλλα λόγια τὰ λεπτά σας δὲν πηγαίνουν 'στὰ χαμένα, και γιὰ νὰ βεβαιωθῆτε, ἐρωτήσετε κι' ἐμένα.

Μέσ'στὰ δένδρα, 'στὸ ποτάμι, 'στῆς Κολοκυθοῦς τὰ μέρη, ποῦ ἐμπνέονται κι' οἱ πλέον ἀκαλλαισθητοὶ πεζοί, ὅπου ἄσματα βατράχων γλυκὺς ζέφυρος σᾶς φέρει, θὰ εὐρῆτε τὸ μεγάλο τοῦ **Μ α τ ρ ὄ ζ ο ν** μαγαζι. Και ἀμέσως μόλις πάτε σᾶς συστήνω πρῶτα πρῶτα νὰ προστάξετε πιλάφι ἀνεκτίμητο με κότα.

'Στὸ Κουρεῖον «**Ἄ ψ ε Σ β ὕ σ ε**» ὁ Πανάγος Μελισιώτης, γραμματόσημα παρέχει και χαρτί τῆς πόστας πρώτης· ἔχει βούλαις, βουλοκέρια και φακέλους, κι' ἐν τῷ ἄμα εἰμπορεῖς κι' ἐπὶ συστάσει ὅπου θεὸς νὰ στείλῃς γράμμα.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα 'στὸ τυπογραφεῖο τοῦ Σταυριανοῦ κατέβῃ — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει με τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἕνα κάποιον **Φαρμακεῖον**,

Καφενὲ τῶν «**Ἐδ Φρονοόντων**» — νόκτα ἕμερα συζητοῦντων, με μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τῶσους, μ' οὐρητήρια, σαντούρια — και μὲν ἄνδρα με γαιδοῦρια.